

Raport privind azilul 2025

Rezumat

© Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), 2025

Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și persoanele care acționează în numele EUAA nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile din prezenta publicație.

Fotografia de pe copertă: EUAA, Centrul de cazare Kofinou din Cipru

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2025

PDF ISBN 978-92-9410-773-2 doi: 10.2847/0286267 BZ-01-25-030-RO-N ISSN 2600-3082

Reproducerea este autorizată cu condiția menționării sursei. Pentru orice utilizare sau reproducere a fotografiilor sau a altor materiale pentru care EUAA nu deține drepturile de autor trebuie să se solicite permisiunea direct de la deținătorii drepturilor de autor.

Raport privind azilul 2025

Raportul anual privind situația azilului în
Uniunea Europeană

REZUMAT

Iunie 2025

Cuvânt-înainte

Adoptarea Pactului privind migrația și azilul a reprezentat un moment decisiv în evoluția sistemului european comun de azil (SECA), semnalând trecerea la o nouă eră. Instrumentele juridice și operaționale ale pactului au dotat Europa cu mijloace flexibile pentru a răspunde nevoilor de protecție într-un mediu caracterizat de mari incertitudini, modele migratorii schimbătoare și schimbări imprevizibile ale politicii externe. În repetate rânduri, țările europene, acționând ca o comunitate de valori, și-au dovedit angajamentul de a lucra împreună, de a-și pune în comun resursele, de a-și integra eforturile și de a dezvolta soluții pentru a asigura accesul la protecție pentru cei care au nevoie de ea.

Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) a jucat un rol esențial în sprijinirea țărilor UE+ să pregătească terenul și să optimizeze răspunsurile în materie de protecție. În 2024 au avut loc progrese semnificative în acest sens. De exemplu, programul agenției dedicat pactului a ajutat statele membre să se pregătească pentru punerea concretă în aplicare a acestuia, oferindu-le formare personalizată, conștientizarea situației, precum și instrumente de calitate și îndrumări privind practicile. Consolidându-și rolul de centru de excelență în materie de formare, EUAA a primit din partea autorităților malteze recunoașterea oficială ca furnizor de învățământ superior. Prin acest mecanism, agenția va consolida capacitatea statelor membre de a gestiona sisteme de azil și de primire eficiente și armonizate.

Adoptarea primei strategii privind drepturile fundamentale a agenției demonstrează angajamentul nostru de a ne asigura că drepturile solicitanților de protecție internațională sunt pe deplin respectate în toate activitățile noastre. De asemenea, instituirea mecanismului de monitorizare al EUAA urmărește să prevină sau să identifice eventualele deficiențe în funcționarea sistemelor naționale, consolidând astfel aplicarea concretă a SECA. Primele exerciții-pilot de monitorizare sunt deja în desfășurare în 2025. Pentru a sprijini în continuare operațiunile naționale, agenția a mobilizat un număr record de angajați în 13 state membre.

Recunoscând că o conștientizare a situației bazată pe surse de informații diverse și de înaltă calitate este esențială pentru elaborarea de politici în cunoștință de cauză, agenția produce o multitudine de rapoarte analitice privind azilul, printre care se numără această publicație emblematică. În acest an, Raportul privind azilul vă este pus la dispoziție într-un format restructurat, mai succint, pentru a prezenta evoluțiile anuale legate de SECA și sinteze pe țări. Acest nou format a păstrat neschimbată esența Raportului privind azilul: este sursa dumneavoastră de referință pentru o perspectivă analitică și echilibrată asupra azilului în Europa. Ca atare, va fi utilizat ca resursă importantă pentru primul Raport anual privind azilul și migrația elaborat de către Comisia Europeană.

Nina Gregori
Director executiv
Agenția Uniunii Europene pentru Azil

Cuprins

Cuvânt-înainte.....	4
Cuprins.....	5
Introducere	6
1. Evoluții importante în domeniul azilului în Uniunea Europeană în 2024	7
2. Accesul la proceduri.....	8
3. Inițiative pentru proceduri de azil mai simplificate și mai armonizate	9
4. Reconsiderarea sistemului de primire	10
5. Responsabilitatea pentru cererea de protecție internațională.....	11
6. Abordarea armonizată pentru relocare și admisie umanitară.....	12
7. Drepturile beneficiarilor de protecție internațională la incluziune și integrare	13
Caseta 1. Protecție temporară pentru persoanele strămutate din Ucraina.....	14
8. Garanții juridice pentru copii și solicitanții cu nevoi speciale.....	15
Observații finale	17

Introducere

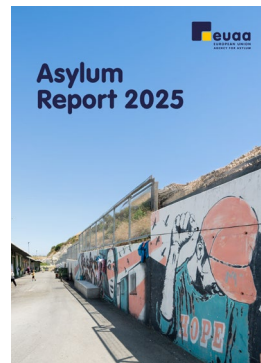
Rezumatul [Raportului privind azilul 2025: raport anual privind situația azilului în Uniunea Europeană](#) cuprinde principalele evoluții în materie de protecție internațională, care sunt prezentate în detaliu în raportul principal. Rezumatul este disponibil în [30 de limbi](#): toate limbile UE și albaneză, arabă, macedoneană, rusă, sârbă, turcă și ucraineană.

Informațiile prezentate în raportul principal pot fi parcurse prin utilizarea unor resurse diverse și ușor de utilizat:

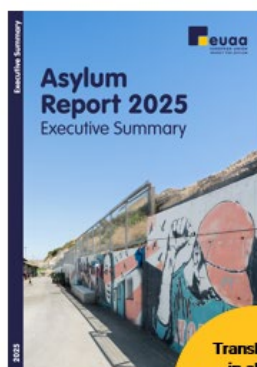
- [Baza de date privind evoluțiile naționale în domeniul azilului](#) prezintă evoluțiile legislative, instituționale și de politici descrise în raport. Se pot căuta actualizări după țară, subiect, an și tip de evoluție. Informațiile sunt rezumate și prezentate și într-un tabel pe țări și pe domenii tematice, într-un document PDF.
- Raportul prezintă o selecție de evoluții jurisprudențiale având ca sursă [Baza de date a EUAA privind jurisprudența în materie de azil](#). Hiperlinkurile din text facilitează accesul cititorilor la cazul specific din baza de date.
- Sursele folosite pentru întocmirea Raportului privind azilul sunt prezentate în lista de referințe de la sfârșitul raportului. Ele sunt disponibile, separat și detaliat, și în [Sursele privind azilul pentru 2025](#), grupate după tipul de sursă. Cititorii pot identifica cu ușurință dacă sursele provin de la instituții și agenții europene, organizații internaționale, autorități naționale, organizații ale societății civile sau grupuri de reflecție și mediul academic.

Pentru informații actualizate despre activitățile EUAA și sprijinul acordat statelor membre, vă rugăm să consultați infograficele: <https://euaa.europa.eu/asylum-report-2025/section-10-euaa-support-2024>

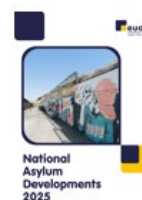
Pentru principalele evoluții pe țară, vă rugăm să consultați prezentarea generală a țărilor: <https://euaa.europa.eu/asylum-report-2025/country-overviews>

Additional resources to the Asylum Report 2025

Translations
in all EU
languages
and 7 non-EU
languages

1. Evoluții importante în domeniul azilului în Uniunea Europeană în 2024

La patru ani după ce a fost propus de către Comisia Europeană drept cadru cuprinzător pentru gestionarea migrației și azilului în Europa, [Pactul privind migrația și azilul](#) a fost adoptat de Parlamentul European la 10 aprilie 2024 și de Consiliu la 14 mai 2024. Adoptarea Pactului privind migrația și azilul a dotat UE cu o arhitectură modernă, solidă și flexibilă de instrumente juridice și operaționale pentru a răspunde nevoilor de protecție în continuă evoluție la nivel global. După încheierea cu succes a procesului legislativ, statele membre au început să pună în aplicare dispozițiile juridice, administrative și practice necesare pentru aplicarea dispozițiilor pactului. Pentru a orienta această activitate, Comisia Europeană a publicat [planul comun de punere în aplicare a Pactului privind migrația și azilul](#) în iulie 2024, stabilind jaloanele specifice care trebuie atinse într-un termen prevăzut.

Pe baza îndrumărilor furnizate în planul comun de punere în aplicare, țările UE+ și-au elaborat planuri naționale individuale de punere în aplicare. Statele membre și-au coordonat eforturile și au reunit toate autoritățile care se preconizează că vor fi implicate în punerea în aplicare a pactului, pentru a furniza informații, a face schimb de idei și a elabora planuri de acțiune pentru viitor. Administrațiile regionale au fost implicate în acest proces pentru domeniile aflate sub jurisdicția lor, cum ar fi afacerile sociale, educația și integrarea. Pregătirea pentru punerea în aplicare a pactului a fost un proces deosebit de consumator de resurse pentru statele membre. O reformă de o asemenea amploare și complexitate necesită resurse financiare, administrative și umane importante. Acest lucru pune la încercare capacitatea multor state membre, mai ales în condițiile în care acestea și-au menținut continuitatea activității de procesare a unui aflux mare și constant de cereri.

În procesul de punere în aplicare, agențiile UE au jucat un rol esențial prin schimbul de resurse și expertiză. Prin programul său dedicat pactului, EUAA a oferit sprijin în mai multe moduri, inclusiv prin formare specifică și elaborarea de ghiduri, instrumente, standarde și indicatori de calitate pentru a sprijini punerea concretă în aplicare a pactului.

De la prezentarea propunerilor pactului în 2020, o serie de actori și-au exprimat opinia că s-ar putea să fie nevoie de o atenție deosebită în cazul anumitor dispoziții pentru a asigura respectarea deplină a drepturilor fundamentale. Mai presus de toate, este nevoie să se acorde atenție necesității ca instituțiile UE și statele membre să asigure furnizarea de resurse adecvate pentru a garanta în mod corespunzător aplicarea efectivă a garanțiilor procedurale și respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale persoanelor care solicită protecție în UE.

Pe fondul evoluțiilor legate de adoptarea și punerea în aplicare a Pactului privind migrația și azilul, agenda politică europeană s-a axat pe eforturile de control eficient al frontierelor externe terestre și maritime ale UE și pe inițiativele de combatere în continuare a traficului de persoane. Comisia Europeană și organizațiile societății civile au continuat să organizeze consultări pe parcursul anului 2024, în timp ce numeroase proiecte desfășurate de organizațiile societății civile sunt finanțate de Direcția Generală Migrație și Afaceri Interne.

În 2024, UE a continuat să ofere Ucrainei sprijinul său politic, financiar și umanitar ferm și a găzduit milioane de persoane strămutate din Ucraina. Decizia Consiliului Uniunii Europene din

în iunie 2024 de a prelungi protecția temporară până în martie 2026 a oferit stabilitate și securitate pentru aproximativ 4,4 milioane de beneficiari de protecție temporară care locuiesc în țările UE. Complexitatea crescândă a situației geopolitice internaționale și a diplomației face dificilă previzionarea evoluției situației din Ucraina și a migrației ucrainenilor în Europa.

În ceea ce privește dimensiunea externă a politicii în domeniul migrației și al azilului, UE a continuat să dezvolte parteneriate cuprinzătoare cu țările de origine și de tranzit, inclusiv eforturi de abordare a cauzelor profunde ale migrației ilegale; creșterea capacității de gestionare a frontierelor și de combatere a traficului de persoane; furnizarea de soluții de protecție pentru populațiile strămutate din întreaga lume; și oferirea de căi sigure și legale către Europa ca alternativă la migrația ilegală.

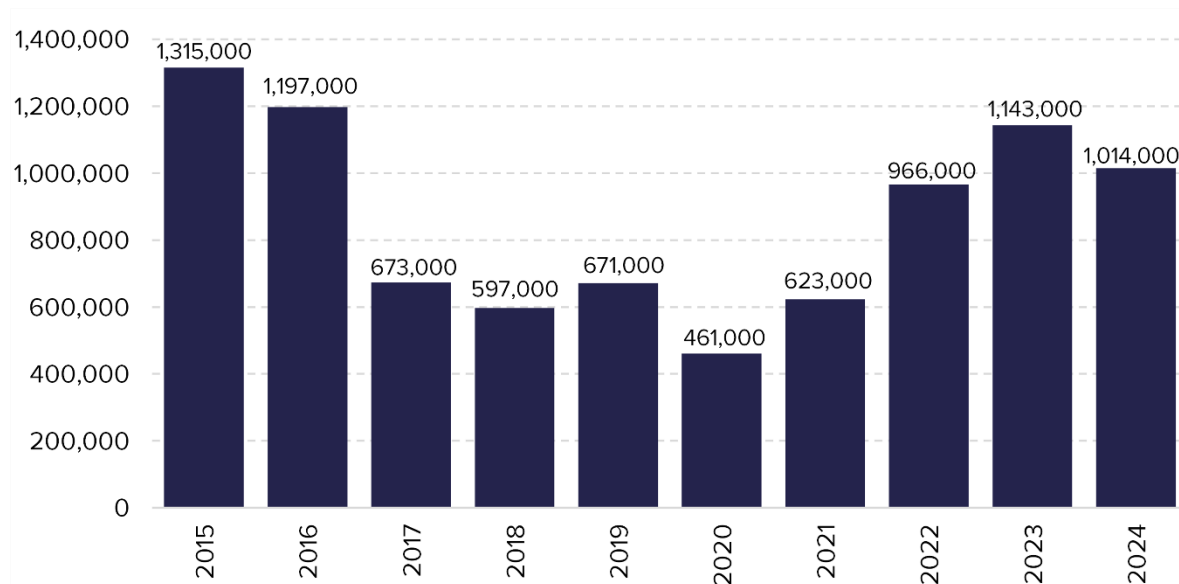
În rolul său de asigurare a interpretării și aplicării armonizate a dreptului Uniunii, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a pronunțat în 2024 aproximativ 20 de hotărâri și ordonanțe în care a interpretat diferitele dispoziții ale SECA. Pentru mai multe informații, citiți [Jurisprudența referitoare la azil pronunțată de Curtea de Justiție a UE în 2024](#), fișa informativă nr. 32.

2. Accesul la proceduri

În 2024, numărul cererilor de protecție internațională a scăzut cu 11 % față de 2023, țările UE+ primind puțin peste 1 milion de cereri pentru al doilea an consecutiv (vezi figura 1).

Figura 1. Numărul cererilor de azil în țările UE+, 2015-2024

Sursa: Date din EPS al EUAA la 3 februarie 2025.

Aproape patru cincimi din totalul cererilor din țările UE+ au fost primite de doar cinci țări: Germania (237 000 de cereri), Spania (166 000), Italia (159 000), Franța (159 000) și Grecia (74 000). Când se iau în considerare cererile de azil în raport cu mărimea populației, Cipru și

Grecia au primit cele mai multe cereri pe cap de locuitor. Acest lucru nu reflectă însă numărul de decizii de protecție temporară emise de țările UE+ în 2024 (vezi *caseta 1*).

Cele mai frecvente 5 cetățenii ale solicitanților de protecție internațională în țările UE+ au rămas aceleași ca în 2023: siriană (151 000 de cereri), afgană (87 000), venezueleană (74 000), turcă (56 000) și columbiană (52 000). Cu excepția venezuelenilor, care au depus un număr record de cereri, celelalte patru cetățenii au depus mai puține cereri decât în anul precedent. Deși numărul cererilor a scăzut în cazul multor cetățenii din afara celor mai frecvente 5, alte cetățenii au atins un nivel record, printre care cea a Bangladeshului (43 000 de cereri), peruană (27 000), maliană (17 000), senegaleză (14 000), haitiană (12 000), srilankeză (9 800), chineză (7 200) și mauritană (5 700). În 2024 a existat, de asemenea, un număr record de cereri depuse de palestinieni (12 000) și o creștere conexă a numărului de solicitanți apatrizi (3 600).

Având în vedere aflusul ridicat și continuu de solicitanți de protecție internațională, discursurile și politicile naționale s-au axat pe protejarea eficientă a frontierelor. Țările UE+ au utilizat o combinație de măsuri proactive și reactive pentru a preveni și a gestiona migrația ilegală, care uneori a riscat să afecteze accesul efectiv la teritoriu. Printre aceste măsuri se numără reducerea accesului la teritoriu, permițând intrarea numai prin anumite puncte de frontieră, crearea de zone tampon la frontiere, intensificarea patrulării și majorarea bugetului pentru protecția frontierelor.

Continuând o tendință din anii trecuți, unele țări UE+ au introdus practici pentru a distinge cât mai curând posibil între persoanele care au nevoie de protecție și cele care nu au nevoie de protecție, acestea din urmă fiind direcționate către procedurile de returnare. Alte inițiative naționale au reunit autoritățile competente într-un singur loc pentru a facilita coordonarea între autorități și a reduce durata de procesare. În pofida eforturilor depuse de autoritățile naționale pe parcursul anului 2024, în mai multe țări au fost raportate întârzieri în accesul la procedura de azil, solicitanții așteptând uneori mai multe luni pentru a obține o programare în vederea oficializării cererii lor.

3. Inițiative pentru proceduri de azil mai simplificate și mai armonizate

Dezbaterile legislative și politice din 2024 s-au axat pe construirea unor sisteme de azil reziliente și eficiente. Eforturile s-au concentrat pe accelerarea procedurilor și optimizarea utilizării resurselor disponibile, inclusiv prin restructurarea instituțională, digitalizarea procedurilor și formarea și dezvoltarea profesională. Cu toate acestea, s-au raportat uneori dificultăți în ceea ce privește posibilitatea de a primi consiliere și consultanță chiar la începutul procedurii, în special la frontiere și în cazul luării în custodie publică.

Utilizând informații actualizate privind țara de origine (ITO), țările UE+ și-au adaptat politicile și practicile decizionale pentru anumite profiluri de solicitanți. De exemplu, în urma căderii regimului lui Bashar al-Assad în Siria în decembrie 2024 și a situației neclare din țară, țările UE+ au suspendat deciziile privind nevoile de protecție ale solicitanților sirieni. Instanțele au jucat un rol important în modelarea practicilor legate de conceptele de țară sigură și de

cererile de acordare a accesului la o nouă procedură de azil. Deși aceste hotărâri au interpretat dispozițiile Directivei privind procedurile de azil (reformată), se așteaptă ca ele să servească, de asemenea, drept indicații pentru punerea în aplicare a noilor cerințe din Regulamentul privind procedura de azil (RPA).

În 2024, autoritățile de azil din UE+ au emis 795 000 de decizii la nivel administrativ privind cererile de azil. Acesta este cel mai mare număr din 2017 până în prezent. Pentru al patrulea an consecutiv, cele mai multe decizii au fost emise de Germania și Franța, împreună reprezentând aproape jumătate din totalul UE+.

În ciuda numărului mai mare de decizii luate în multe țări, la sfârșitul lunii decembrie 2024 existau 981 000 de cazuri în curs de soluționare – printre cele mai multe înregistrate vreodată. În acest context, multe autorități s-au concentrat pe accelerarea procedurii de azil și au urmărit să elimine cât mai mult posibil întârzierile până la aplicarea obligatorie a pactului în iunie 2026, pentru a evita aplicarea în paralel a vechilor și noilor norme (în funcție de data cererii) pentru o perioadă lungă de timp. Pe lângă recrutarea de personal și digitalizare, autoritățile au aplicat diferite metode de gestionare a numărului de cazuri pentru a-și mări eficiența. În ciuda acestor măsuri, procedurile de azil durează în continuare mult timp în unele țări, iar numărul cazurilor în curs de soluționare a continuat să crească.

Eforturile de mărire a eficienței s-au axat, de asemenea, pe procedurile de apel. Numărul mai mare de cauze aflate pe rol în apel a determinat instanțele să investească în angajarea de personal suplimentar și în mărirea capacității de procesare. Pentru a îmbunătăți calitatea proceselor judiciare, mai multe instanțe au asigurat dezvoltarea profesională continuă a judecătorilor, adesea cu sprijinul EUAA.

4. Reconsiderarea sistemului de primire

Mai multe provocări și situații critice în materie de primire din ultimii ani au determinat autoritățile din multe țări UE+ să-și revizuiască complet sistemele de primire. Adoptarea Directivei privind condițiile de primire (DCP) reformate (2024) a stimulat noi schimbări în gestionarea sistemului de primire.

Presiunea generală asupra sistemelor de primire a persistat în 2024. Deși numărul persoanelor aflate în centre de cazare a scăzut în unele țări, afluxul de intrare în sistemul de primire al solicitanților a rămas ridicat, iar problemele legate de afluxul de ieșire din sistemul de primire au continuat, de exemplu din cauza situației generale a locuințelor în unele țări UE+. În plus, a rămas dubla provocare de a găzdui solicitanții de azil și beneficiarii de protecție temporară.

Țările UE+ au investit resurse semnificative în îmbunătățirea centrelor de cazare, restructurarea autorităților de primire, elaborarea de noi strategii de primire și mărirea capacității umane prin recrutare și formare. Cu toate acestea, unele dintre deficiențele preexistente au continuat, cum ar fi supraaglomerarea, riscurile pentru siguranța rezidenților și a personalului, capacitatea redusă de a asigura urmărirea adecvată a problemelor de sănătate fizică și psihică, inclusiv a traumelor, lipsa de intimitate pentru rezidenți, lacunele în sprijinul educațional pentru copii, obstacolele în accesul pe piața muncii și fenomenul lipsei de adăpost în așteptarea accesului la centrele de cazare. Întârzierile legate de accesul la

serviciile de primire au determinat sistemul judiciar să sublinieze că solicitanților trebuie să li se asigure condiții materiale de primire adecvate încă din momentul depunerii cererii, iar orice altă practică, cum ar fi utilizarea listelor de așteptare, nu ar fi suficientă pentru a îndeplini obligațiile care decurg din dreptul UE.

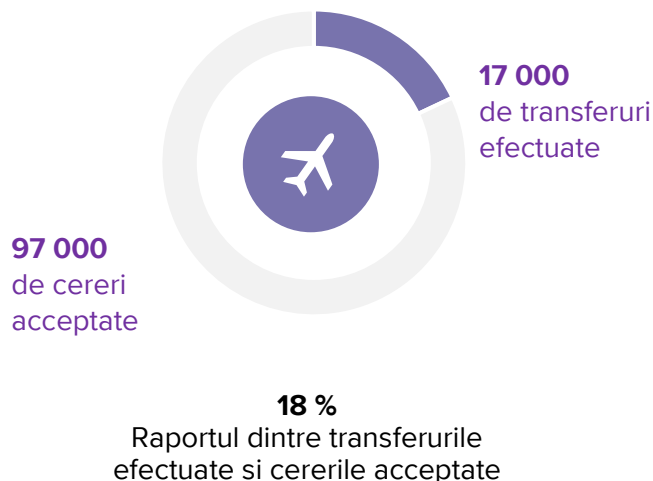
Jurisprudența a continuat să se dezvolte în ceea ce privește interpretarea conceptului de nivel de trai demn și modul în care autoritățile ar trebui să aplice normele privind reducerea sau retragerea condițiilor materiale de primire. În mai multe cazuri, instanțele au condamnat autoritățile pentru că nu au asigurat condiții de primire adecvate.

5. Responsabilitatea pentru cererea de protecție internațională

Țările UE+ au continuat să îmbunătățească eficacitatea sistemului Dublin, inclusiv prin aplicarea continuă a foii de parcurs privind Regulamentul Dublin, care a fost adoptată în noiembrie 2022 pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a transferurilor către statul membru responsabil.

În total, în 2024 au avut loc 17 000 de transferuri în cadrul procedurii Dublin, reprezentând o creștere de aproximativ 14 % față de 2023. Acesta a fost cel mai mare număr de transferuri din 2019, deși încă mult sub nivelurile dinaintea pandemiei. Mai multe țări raportoare au efectuat mai multe transferuri decât în 2023, unele dintre ele efectuând cele mai multe transferuri înregistrate vreodată.

- Germania, Franța și Elveția **au efectuat** cele mai multe transferuri.
- Germania, Spania și Franța **au primit** cele mai multe transferuri.
- Afganii, sirienii, algerienii și turcii au fost grupurile de **cetățenie** transferate cel mai des.

În 2024 au fost emise 147 000 de decizii ca răspuns la cererile depuse în cadrul procedurii Dublin, conform datelor provizorii care sunt schimbate periodic între EUAA și 29 de țări UE+. Aceasta a reprezentat o scădere de 18 % față de 2023 (număr record de decizii), deoarece cererile de azil au scăzut cu peste o zecime, iar raportul dintre deciziile în cadrul procedurii Dublin și cereri a scăzut la 14 % (cel mai scăzut nivel din ultimii opt ani). Scăderea sugerează o

reducere a numărului de solicitanți de azil care se deplasează din prima țară de sosire în alta pentru a depune o nouă cerere (numite deplasări secundare) și, în consecință, a impactului asupra volumului de lucru total în materie de cazuri de azil.

Țările UE+ au continuat să investească în proiecte de digitalizare și TIC, fie în mod specific pentru unitățile Dublin, fie ca parte a unor inițiative mai ample care implică procesele de azil sau imigrație în general. Cooperarea între țările UE+ a continuat și dincolo de canalele oficiale ale ofițerilor de legătură și ale acordurilor bilaterale. Mai multe țări UE+ au participat la programul de schimb EUAA din 2024, care s-a axat pe reîntregirea efectivă a familiei. Vizitele bilaterale de studiu au permis anumitor țări să-și consolideze în continuare colaborarea. În a doua jumătate a anului, țările UE+ au început pregătirile pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației (RGAM). Pentru a sprijini punerea în aplicare a pactului la nivel național, EUAA a elaborat noi broșuri informative privind RGAM și Eurodac, noi îndrumări și un formular comun privind regăsirea familiei, precum și îndrumări privind interviurile la distanță (inclusiv pentru interviurile în cadrul procedurii Dublin). Reforma și simplificarea sistemului Dublin rămân elemente esențiale pentru funcționarea SECA.

6. Abordare armonizată pentru relocare și admisie umanitară

În 2024 au fost relocați din țări terțe în țările UE+ aproape 14 000 de refugiați, al doilea cel mai mic număr înregistrat din 2016, cel mai mic fiind în 2020, când transferurile au fost grav afectate de pandemia de COVID-19. În Germania și Franța s-au înregistrat aproape 60 % din relocări. Sirienii au rămas grupul cu cel mai mare număr de relocări (5 300), reprezentând 40 % din total.

Presiunea existentă asupra sistemelor naționale de primire și, în consecință, lipsa locurilor de cazare a fost considerată în toate țările UE+ un obstacol în calea punerii în aplicare a programelor de relocare și de admisie umanitară. Pentru a atenua situația, în unele țări au fost înființate grupuri specializate în cadrul localităților pentru a sprijini refugiații la găsirea unei locuințe, iar persoane private și-au oferit, de asemenea, sprijinul. Lipsa capacității de primire a determinat unele țări să-și suspende programele de relocare.

La nivel operațional, instabilitatea situației de securitate din Orientul Mijlociu din cauza războiului din Gaza a avut un impact considerabil asupra organizării misiunilor de selecție, a sesiunilor de orientare înainte de plecare și a aranjamentelor de călătorie pentru refugiații selectați în zonele respective. În ceea ce privește transferurile de refugiați, au persistat dificultățile în obținerea permiselor de ieșire din țările de plecare, precum Iran, Liban și Pakistan, unde se aplică taxe de ieșire.

Mai multe administrații naționale au apelat la programe de sponsorizare comunitară pentru a reduce presiunea asupra sistemelor de primire și pentru a promova comunități incluzive și primitoare pentru integrare. În perioada 2024-2025, continuă să se pună accentul pe relocarea afganilor și a refugiaților din țările situate de-a lungul rutei central-mediteraneene, precum și din America Centrală și de Sud. Deși sirienii au fost în prim-planul eforturilor UE în ultimii ani, suspendarea procesării cererilor de protecție internațională depuse de sirieni în mai

multe țări UE+ până la stabilizarea situației din țară a influențat, de asemenea, deciziile privind statutul resortisanților sirieni identificați pentru relocare.

7. Drepturile beneficiarilor de protecție internațională la incluziune și integrare

Conținutul protecției se referă la drepturile care li se cuvin beneficiarilor unei forme de protecție în țara de azil, precum și la obligațiile care decurg din acest statut. Protecția se acordă când solicitanții primesc o decizie pozitivă de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară (numite și statute armonizate la nivelul UE). Rata de recunoaștere se referă la numărul de rezultate pozitive ca procent din numărul total al deciziilor privind cererile de protecție internațională. Deși formele naționale de protecție acordă un statut de protecție resortisanților țărilor terțe, aceste statute – care nu sunt armonizate între țările UE+ – nu sunt de obicei incluse în calculul ratei de recunoaștere.

Cu toate că rata de recunoaștere a rămas stabilă în 2024, la 42 %, acest procent agregat maschează totuși variații pe două dimensiuni. Printre deciziile pozitive, ponderea deciziilor de acordare a protecției subsidiare a crescut în ultimii doi ani. În plus, se observă variații semnificative ale deciziilor pozitive în funcție de cetățenie. Ratele de recunoaștere la nivel administrativ au fost cele mai ridicate pentru palestinieni (91 %), sirieni (90 %), resortisanți din Burkina Faso (85 %), malieni (84 %), eritreeni (82 %) și ucraineni (80 %).

Pe lângă formele de protecție internațională și temporară reglementate de UE, țările UE+ pot acorda și o formă națională de protecție. Dintre deciziile care nu au acordat un statut reglementat la nivelul UE, aproximativ 23 % au acordat o formă de protecție națională, mărind astfel numărul real de persoane care beneficiază de protecție în Europa.

În ultimii ani, au existat mai multe evoluții legislative și politice în acest domeniu, de exemplu, autorizarea unei șederi pe bază de considerente umanitare sau integrarea avansată a unei persoane ca urmare a șederii pentru o perioadă îndelungată în țară. În multe contexte naționale, dezbaterile politice a continuat să se axeze pe aspecte legate de durata permiselor de ședere pentru beneficiarii de protecție internațională, perspectivele de dobândire a dreptului de ședere pe termen lung sau a cetățeniei, modalitățile de reîntregire a familiei în funcție de statutul acordat și motivele de reînnoire sau de retragere a protecției internaționale.

Odată ce li s-a acordat protecție internațională, beneficiarii au continuat să se confrunte cu dificultăți în efortul de integrare reușită. Un domeniu principal de preocupare a rămas tranziția de la un centru de cazare la piața obișnuită a locuințelor. Autoritățile de la nivel local se află din ce în ce mai mult în prim-planul punerii în aplicare a strategiilor naționale de integrare, în timp ce serviciile furnizate de organizațiile societății civile rămân esențiale pentru o integrare eficientă, acoperind adesea lacunele din serviciile de sprijin.

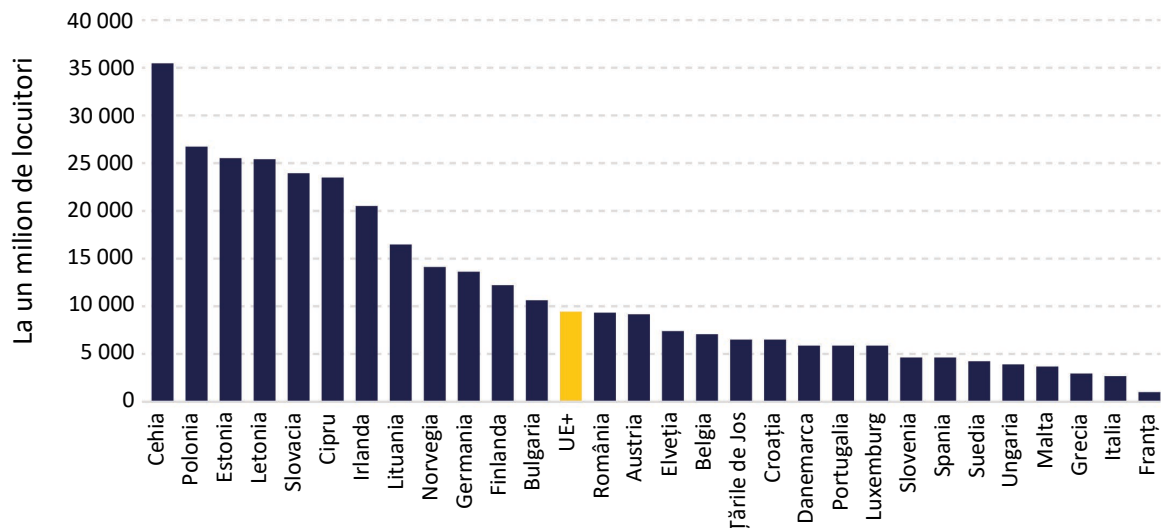

Caseta 1. Protecție temporară pentru persoane strămutate din Ucraina

La sfârșitul anului 2024, aproximativ 4,4 milioane de persoane se aflau sub protecție temporară în țările UE+. Această cifră a rămas relativ stabilă de la începutul anului 2023 și continuă să contribuie semnificativ la numărul total de persoane din Europa care au nevoie de protecție. Aproape jumătate din totalul beneficiarilor de protecție temporară se aflau în Germania (1,2 milioane) și Polonia (puțin sub 1 milion). Raportat la mărimea populației, Cehia a găzduit cel mai mare număr de beneficiari pe cap de locuitor (vezi *figura 2*).

Figura 2. Numărul de persoane care beneficiază de protecție temporară la 1 milion de locuitori, în funcție de țara gazdă, 2024

Sursa: Mărimea populației: Eurostat (DEMO_GIND) – date extrase la 5 februarie 2025. Beneficiarii de protecție temporară: Eurostat (MIGR_ASYTPSM) – date extrase la 5 februarie 2025.

În cursul celui de-al treilea an de la invazia Rusiei, țările UE+ s-au axat din ce în ce mai mult pe integrarea ucrainenilor strămutați, multe dintre aceste țări introducând inițiative de sprijinire a accesului pe piața muncii, a dobândirii cunoștințelor de limbă, a activităților comunitare și a obținerii permiselor de ședere pe termen lung. Beneficiarii de protecție temporară au fost încurajați să părăsească centrul de cazare și să se integreze în societate prin dobândirea unei locuințe proprii. Uneori, acest lucru s-a dovedit a fi dificil și a implicat riscul de a rămâne fără adăpost. UNHCR a continuat punerea în aplicare a planului său regional de răspuns pentru refugiați în țările baltice, Polonia, Cehia, Slovacia, Ungaria, România, Bulgaria și Republica Moldova.

8. Garanții juridice pentru copii și solicitanții cu nevoi speciale

Atât înainte de strămutare, cât și în timpul călătoriei, solicitanții de protecție internațională pot fi supuși abuzurilor, exploatării și violenței. Printre aceștia, numeroase femei, fete și băieți au suferit forme extreme de violență, inclusiv violență sexuală. Pentru a eficientiza răspunsurile în materie de protecție, Pactul privind migrația și azilul include măsuri pentru identificarea și monitorizarea rapidă a vulnerabilităților și a nevoilor procedurale și de primire speciale.

În 2024, autoritățile naționale și-au subliniat angajamentul de a îndeplini aceste noi cerințe, dar au indicat, de asemenea, că acest domeniu a fost unul dintre cele mai dificile. Organizațiile societății civile au apreciat că o problemă majoră este lipsa de resurse suficiente pentru identificarea rapidă, evaluarea vârstei, reprezentantul legal și serviciile de monitorizare, cum ar fi îngrijirile de sănătate psihică. Pe măsură ce a continuat presiunea asupra autorităților de azil și de primire, a existat o capacitate redusă de a asigura monitorizarea adecvată a problemelor de sănătate fizică și psihică, inclusiv a traumelor.

Directiva revizuită a UE privind combaterea traficului de persoane a fost adoptată în mai 2024, extinzându-și domeniul de aplicare pentru a include căsătoriile forțate, adopțiile ilegale și exploatarea maternității de substituție ca infracțiuni. De asemenea, directiva obligă statele membre să pună în aplicare instrumente mai riguroase de investigare și urmărire penală a noilor forme de exploatare și să ofere un nivel mai ridicat de servicii de sprijin victimelor traficului de persoane. Mai multe țări UE+ și-au elaborat sau și-au actualizat planurile naționale de acțiune împotriva traficului de persoane pe baza noilor norme. Părțile interesate au observat cu îngrijorare evoluția rapidă și utilizarea în măsură din ce în ce mai mare a noilor tehnologii pentru trafic și exploatare de persoane și au subliniat necesitatea unei colectări armonizate a datelor pentru a înțelege mai bine fenomenul și a pregăti contramăsuri mai adecvate.

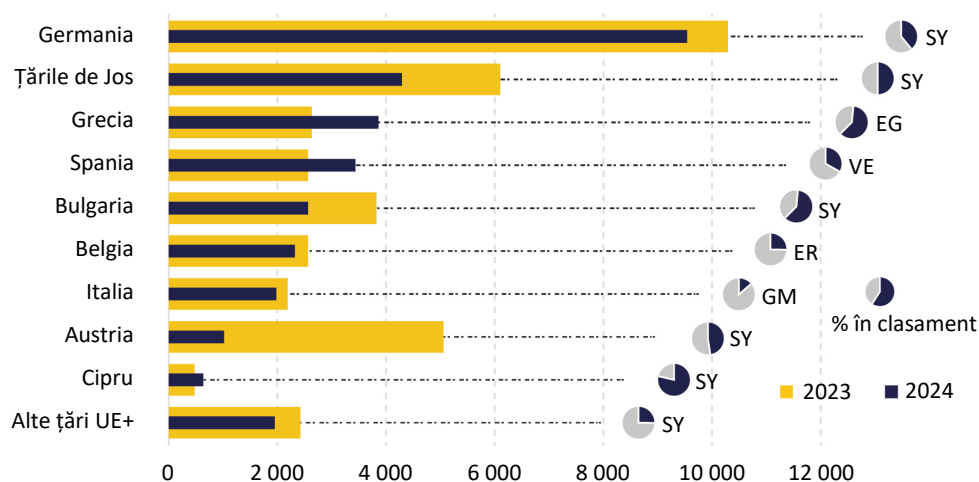
În 2024, 32 000 de cereri de azil au fost depuse de minori neînsoțiți autodeclarați ca atare, cu aproximativ 16 % mai puține decât în 2023. Deși a înregistrat o ușoară scădere, Germania a primit 9 600 de cereri și a continuat să fie principala țară de primire, reprezentând 30 % din total (vezi *figura 3*). Grecia (3 900 de cereri) a primit un număr fără precedent de cereri din partea minorilor neînsoțiți, înregistrând o creștere de 46 % a acestora. Aproape jumătate din solicitanții minori neînsoțiți din țările UE+ erau sirieni (10 000 de cereri) sau afgani (4 500). Un număr record de cereri au fost depuse de minori neînsoțiți din Egipt (2 900 de cereri, aproape toate în Grecia și Bulgaria), Ucraina și Peru.

În 2024, majoritatea eforturilor în domeniul sprijinirii solicitanților cu vulnerabilități s-au concentrat asupra minorilor, în special asupra minorilor neînsoțiți, cu măsuri de asigurare a cazării, a îngrijirii și a tratamentului adecvat și cu inițiative de perfecționare a evaluării vârstei în mai multe țări. A persistat uneori un fenomen îngrijorător, și anume luarea în custodie publică a copiilor în țările UE+, după cum se menționează în hotărârile judecătorești (inclusiv la nivelul CEDO) și în rapoartele organizațiilor internaționale și ale societății civile. Accentul s-a pus, de asemenea, pe protecția femeilor, autoritățile judiciare având un rol important în stabilirea standardelor și a practicilor de îndrumare (de exemplu, hotărârile de referință [C-621/21](#), [C-](#)

646/21 și C-608/22 și C-609/22), iar autoritățile naționale au introdus inițiative de consolidare a garanțiilor pentru victimele violenței sexuale și ale mutilării genitale a femeilor.

Figura 3. Clasamentul țărilor din UE+ care primesc cele mai multe cereri de la minori neînsoțiți autodeclarați ca atare, 2024 comparativ cu 2023, și ponderea cererilor depuse, după principală cetățenie a minorilor neînsoțiți, 2024

Notă: Datele privind cererile depuse de minorii neînsoțiți nu au fost disponibile pentru Franța și Cehia și au fost parțial indisponibile pentru Elveția.

Sursa: Date din EPS al EUAA la 3 februarie 2025.

Observații finale

În 2024, azilul a rămas în centrul multor discuții publice și politici în Europa, adoptarea Pactului privind migrația și azilul constituind un moment decisiv în evoluția sistemului european comun de azil. Deși numărul cererilor a scăzut cu 11 % în 2024, țările UE+ au primit totuși peste 1 milion de cereri de protecție internațională pentru al doilea an consecutiv. În plus, 4,4 milioane de persoane strămutate din Ucraina s-au aflat sub protecție temporară în Europa, ceea ce a dus la o presiune continuă asupra sistemelor naționale de azil și de primire.

Principalele eforturi ale autorităților naționale s-au concentrat pe simplificarea procedurilor de azil pentru a eficientiza procesarea cererilor și pe introducerea de schimbări strategice în sistemele naționale de primire pentru a optimiza utilizarea resurselor. În ciuda acestor eforturi, au continuat să apară cazuri de acces cu întârziere la procedură, supraaglomerare, riscuri mari la adresa siguranței și acces insuficient la servicii. În paralel, țările UE+ au alocat resurse importante pentru planificarea și punerea în aplicare a reformelor impuse de Pactul privind migrația și azilul.

Afluxul continuu de solicitanți a intensificat și mai mult discuțiile privind gestionarea eficientă a migrației ilegale, asigurând în același timp accesul la protecție pentru cei care au nevoie de ea. În ultimii ani, discuțiile și politicile în materie de azil par să devină din ce în ce mai restrictive în rândul responsabililor de elaborare a politicilor publice, printre altele ca urmare a presiunii politice exercitate de alegătorii de la nivel național. Dorința de a mări eficiența controalelor la frontiere, inclusiv la frontierele interne, a dus uneori la practici care au inhibat accesul efectiv la protecție, pe de o parte, sau buna funcționare a sistemului Schengen, pe de altă parte. Eforturile de reducere a costurilor și de optimizare a utilizării resurselor umane și financiare au dus uneori la deteriorarea condițiilor de primire și la reducerea beneficiilor sau a accesului la servicii pentru solicitanții aflați în procesul de primire.

Instituțiile judiciare, atât la nivel european, cât și la nivel național, au analizat aceste politici, demonstrând că fac parte integrantă din funcționarea eficientă a sistemelor de azil, că joacă un rol decisiv în interpretarea *acquis-ului* UE în materie de azil și că orientează punerea concretă în aplicare a acestuia. Pe măsură ce punerea concretă în aplicare a Pactului privind migrația și azilul avansează, este important ca autoritățile judiciare să investească în formare și dezvoltare profesională pentru a dezvolta în continuare expertiza judecătorească în chestiuni specifice azilului și migrației.

Este incontestabil că țările europene au alocat resurse importante pentru a oferi protecție persoanelor aflate în nevoie. Trebuie precizat, în acest sens, că, pe lângă primirea a peste 1 milion de cereri de protecție internațională în 2024, țările UE+ au emis aproximativ 746 000 de decizii de acordare a protecției temporare persoanelor care fug de războiul din Ucraina. Viitorul Ucrainei este extrem de imprevizibil, un parametru esențial fiind direcția politicii externe a SUA în regiune. Nevoile de protecție vor continua să existe, în special în ceea ce privește integrarea persoanelor strămutate din Ucraina. Țările europene și-au exprimat în mod repetat angajamentul de a continua să răspundă nevoilor ucrainenilor strămutați, sprijinind în același timp reconstrucția Ucrainei. În același timp, această populație nu este disponibilă pentru piața ucraineană a muncii și pentru posibila reconstrucție a țării.

Pactul privind migrația și azilul, adoptat în 2024, este rezultatul unui compromis între țări care au experiențe diferite cu presiunile migratorii și, în consecință, nevoi divergente. Ca atare, pe

parcursul punerii sale în aplicare, unul dintre testele adecvării va fi capacitatea de a răspunde nevoilor divergente și de a nu fi considerat fie prea strict și insuficient orientat către protecție, fie prea permisiv și incapabil să ofere soluții consistente la migrația ilegală. Cu toate acestea, nu trebuie subestimată importanța politică a pactului. Acesta reflectă colaborarea țărilor europene în vederea identificării și adoptării unui cadru *comun*, bazat pe valori *comune*, în vederea atingerii unui scop *comun*: respectarea fidelă a principiilor fundamentale ale UE prin crearea unui cadru care să ofere instrumentele necesare pentru a-i proteja pe cei care au nevoie de protecție și pentru a-i returna cu demnitate pe cei care nu au nevoie de protecție. Pentru a realiza acest progres major în evoluția SECA, cultura de cooperare pe care UE a construit-o de-a lungul deceniilor a fost decisivă și, chiar dacă este vorba despre o caracteristică a Uniunii, nu ar trebui să considerăm că va funcționa de la sine.

Valoarea practică și funcționalitatea pactului se vor manifesta pe deplin în anii următori. Pe măsură ce statele membre ale UE se pregătesc pentru punerea sa în aplicare, ar trebui subliniat că, indiferent cât de avansat sau de cuprinzător este un cadru, proba supremă constă în funcționarea sa eficientă la nivel concret. Pactul trebuie să demonstreze în practică și că ajută statele membre să rezolve probleme presante la nivel național. Pactul are șansa unică de a servi drept catalizator pentru convergența politicilor și practicilor țărilor UE în domeniul azilului. Va fi necesară o activitate intensă din partea autorităților naționale, precum și de sprijin și orientare din partea Comisiei Europene și a agențiilor UE. Nu este vorba doar despre resurse materiale și administrative; resursele umane calificate sunt, de asemenea, esențiale pentru buna funcționare a sistemului european de azil. Prin urmare, este imperativ să se investească în continuare în schimbul de expertiză, în formare și dezvoltare profesională, precum și în interpretarea eficientă și clară a dispozițiilor practice ale pactului pentru a-i orienta punerea în aplicare. Deși principalii actori care conduc punerea în aplicare a pactului sunt instituțiile UE și cele naționale, cooperarea strânsă cu societatea civilă, organizațiile de la firul ierbii și autoritățile locale este la fel de importantă pentru a asigura că toate părțile interesate din domeniu se îndreaptă în aceeași direcție. Pe lângă faptul că reprezintă surse esențiale de experiență operațională și expertiză în domeniul azilului, acești actori de la nivel regional și local pot furniza un feedback pertinent cu privire la efectele pactului pe teren și pot oferi sugestii bine fundamentate pentru gestionarea provocărilor practice, cum ar fi abordarea garanțiilor pentru solicitanții cu nevoi speciale.

În anii următori, țările UE+ vor trebui să se autodepășească în ceea ce privește elaborarea dispozițiilor pentru punerea în aplicare a pactului, în timp ce primesc în continuare, în mod constant, un număr mare de cereri de protecție și în timp ce operează două sisteme paralele, procesând cererile vechi și pe cele noi în conformitate cu seturi diferite de norme. În calitate de centru de expertiză al UE în materie de azil, EUAA va continua să ofere sprijin tehnic, operațional și în materie de formare țărilor UE+ pe parcursul acestei perioade de tranziție și ulterior. Programul agenției dedicat pactului a avut o contribuție esențială prin dezvoltarea și furnizarea de instrumente și servicii de calitate pentru a sprijini punerea în aplicare a pactului. Agenția va monitoriza aplicarea operațională și tehnică a *acquis-ului* UE în materie de azil și va colabora cu țările UE+ pentru a identifica și soluționa eventualele deficiențe în funcționarea sistemelor lor de azil și de primire, primele exerciții-pilot urmând să aibă loc în 2025. În cadrul unui efort colectiv de gestionare a presiunilor migratorii din Europa printr-o abordare constructivă, orientată spre protecție, o EUAA bine echipată va juca un rol esențial.

Raport privind azilul 2025: Rezumat

Ca primă sursă de informații referitoare la protecția internațională în Europa, Raportul privind azilul 2025 oferă o privire de ansamblu cuprinzătoare a principalelor evoluții din domeniul azilului din 2024. Rezumatul prezintă o versiune prescurtată a raportului principal.

Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) compilează informații despre toate aspectele sistemului european comun de azil. În acest scop, raportul evidențiază principalele tendințe în materie de politici, practici și legislație referitoare la protecția internațională și prezintă indicatori-cheie pentru anul de referință 2024. Se prezintă exemple de jurisprudență pentru interpretarea legislației europene și naționale în contextul *acquis-ului* UE în materie de azil.

Raportul privind azilul 2025 utilizează informații dintr-o gamă largă de surse – inclusiv perspectivele autorităților naționale, ale instituțiilor UE, ale organizațiilor internaționale, ale organizațiilor societății civile și ale mediului academic – pentru a prezenta perspective diverse. Raportul, care vizează perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2024, servește drept referință pentru înțelegerea celor mai recente evoluții în domeniul protecției internaționale din Europa.